

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2006/07:4

Stenografiska
uppteckningar
2006/07:4

Fredagen den 20 oktober

1 § Jordbruk och fiske

Jordbruksminister Eskil Erlandsson

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 24 och 25 oktober 2006

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och vill först hälsa Katja Anell välkommen. Katja kommer från Finansdepartementet och är nu föredragande i EU-nämndens kansli.

Jag ska också presentera Bengt Ohlsson. Det är vår, det vill säga riksdagens, man i Bryssel. Han kan varje del av Bryssel. När ni å riksdagens vägnar har att resa till Bryssel ska ni berätta det för Bengt så att han kan hjälpa till. Han bör också veta när riksdagen i sina olika förgreningar – det är ju 349 grenar – är där så att man kan ordna möten och få ta del av den information som Bengt sitter på.

Vi kan därmed gå in på punkten Jordbruk och fiske. Jag hälsar jordbruksminister Eskil Erlandsson med medarbetare välkomna. Eskil är ju känd i detta hus tidigare. Vill du presentera medarbetarna så att vi får klart för oss vilka de är?

Anf. 2 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag tror att det är bättre att de presenterar sig själva. Då kan de också tala om vad de sysslar med. Det har jag knappt hunnit lära mig.

Anf. 3 Departementssekreterare MARCUS ÖHMAN:

Jag jobbar med fiskefrågor.

Anf. 4 Departementsrådet STEFAN DE MARÉ:

Jag jobbar också med fiskefrågor.

Anf. 5 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN:

Jag är chef för sekretariatet för EU och internationella frågor.

Anf. 6 Kanslirådet ANDREAS MATTISSON:

Jag jobbar med ekologisk produktion.

Anf. 7 Departementsrådet SARA ERIKSSON:

Jag jobbar med EU-samordning.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Vi går då in på fiskefrågorna till att börja med.

Anf. 9 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Herr ordförande! Om vi följer dagordningen kan vi konstatera att vi ännu inte har fått någon A-punktslista. Vi kan fortsätta direkt med den stora frågan; det är alltså frågan om att komma vidare med förslaget om rådets förordning om fastställande för 2007 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön.

Vi har att konstatera utifrån ett svenskt ställningstagande till, hur vi ska förhålla oss till, att TAC för torskbeståndet i östra delen av Östersjön kommer att beslutas. Vi bör från svensk sida arbeta för att utfallet ska bli så bra som möjligt för miljön och torskbeståndet.

Sveriges grundläggande inställning är att Ices vetenskapliga rådgivning ska följas. I förhandlingssituationen bör Sverige arbeta för att få till stånd en så låg TAC som möjligt.

Sverige bör alltså i första hand verka för att Ices rekommendation för det östra torskbeståndet följs, det vill säga inget fiske under 2007. I andra hand bör Sverige verka för att TAC minskas med minst det som kommissionen föreslår, det vill säga 15 %. I tredje hand vill jag ha ett öppet mandat att även stödja en kvotförändring som är mindre än 15 %, men det ska alltså vara en kvotförändring som innebär att vi har ett mindre uttag av fisk än vad vi har i dag.

Anf. 10 ORDFÖRANDEN:

Det var punkt 3 Fastställande för år 2007 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön. Jag lämnar ordet fritt.

Anf. 11 CARINA OHLSSON (s):

Jag tycker, precis som Eskil Erlandsson säger, att man i första hand verkligen ska följa Ices råd och poängtera det och i andra hand kommissionens. Om man tänker sig ännu mindre minskning vore det bra att veta hur långt man kan sträcka sig. Då har man släppt Ices råd och då är det riktigt illa för torskbeståndet. Det gäller då att tala om när man kommer tillbaka att man har satt det ekologiska systemet och torskens vara i ett ännu sämre läge.

Jag vill ta upp en sak till som finns med i de handlingar som vi har fått. Det gäller det småskaliga fisket. Jag vill poängtera det som står i handlingarna om att ge det småskaliga fisket 5 % av den nationella kvoten. Vi anser att det är livsnödvändigt för det småskaliga fisket. Det har varit väldigt svårt att hävda sig gentemot det storskaliga fisket.

Jag vill poängtera det och hoppas att det också tas upp. Jag är intresserad av att höra om några andra medlemsstater kan ställa upp på den delen.

Anf. 12 JACOB JOHNSON (v):

Jag vill understryka att den svenska positionen i första hand måste grundas på Ices ståndpunkt mot bakgrund av situationen för torskbeståndet.

det i östra Östersjön och uppmana regeringen att verkligen driva ett fiskestopp. Det måste vara den svenska utgångslinjen. I andra hand skulle jag kunna tänka mig att stödja det som stod i den ursprungliga texten om en minskning på minst 15 %.

Jag tycker inte att det är lämpligt att gå längre och börja förhandla om en kvot som är mindre än 15 %.

Anf. 13 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! Tack för föredragningen, nya jordbruksministern.

Det här är ju ingen ny fråga. Som vanligt har vi diskussionen där alla säger att vi ska utgå från Ices rekommendationer, men när det kommer till förhandlingen brukar man backa. Det är inte något som vi från Miljöpartiet föreslår. När det gäller östra Östersjön måste vi stå fast vid den vetenskapliga rekommendationen att vi ska ha ett fiskestopp.

Vi är inte alls med på strategin att ha ett öppet mandat till jordbruksministern för att förhandla om att det blir mindre än 15 % av kvoterna. Det är helt oacceptabelt.

Besluten fattas ju med kvalificerad majoritet. Den intressanta frågan är om det finns några allierade länder eller om Sverige står ensamt. Vi har flera gånger tidigare fått rapporterat att vi är de enda som bryr oss om Östersjöns fiskar. Jag hoppas att det börjar ändra sig lite.

När det gäller det västra beståndet utgår jag ifrån att det ska följa Ices rådgivning.

Frågan om sommarstoppet finns också med. Det är väl inget som är att förespråka. Jag vill vända mig mot det och framför allt hänvisa till Fiskeriverkets senaste utvärdering i november 2004. Där ifrågasatte man nyttan med sommarstoppet och sade att det i praktiken inte ger något. Dessutom slår det hårt mot små kustnära fiskare, vilket flera talare har varit inne på tidigare.

Det kanske är bättre att föra en politik som ger fredade zoner i stället om den tidigare versionen med sommarstopp inte har fungerat i praktiken. Det är att det ska fungera i praktiken som är det viktigaste.

Anf. 14 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Herr ordförande! Kristdemokraterna står bakom ambitionen att ha för fiskebestånden så bra uppgörelser som möjligt. Det innebär att i första hand följa Ices och i andra hand arbeta för att kvotminskningen blir så stor som möjligt i relation till dagens övningar i Östersjön.

Vi är glada att kontrollfrågorna i den här ståndpunkten finns med framlyfta som avgörande. Problemet i Östersjön är ju överfisket. Om man inte adresserar den frågan kan man tulla med kvoterna hur mycket som helst om överfisket är det stora hotet mot beståndet.

Vi delar uppfattningen även när det gäller det kustnära fisket och lösningar som Carina Ohlsson pekade på.

Jag vill förstärka den fråga som Ulf Holm hade. Det gäller inte bara om vi är i minoritet utan hur majoritetsförhållandena ser ut. Som jag har uppfattat det finns det en majoritet för att behålla nuvarande kvoter och kanske till och med öka dem, vilket någon kanske helst skulle vilja. Att behålla nuvarande kvoter är där vi kommer att hamna om vi inte intar en konstruktiv position för att försöka få en majoritet för den något sänkta kvoten.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Jag vill erinra om att man i EU-nämnden kan berätta om andra länders positioner, men det blir då hemligstämplat. Det är deras sak att berätta det utåt, men vi i EU-nämnden kan få reda på det.

Anf. 16 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

I inledningen på den svenska ståndpunkten i bilagan står det att Sverige ska arbeta för att få till stånd en så låg TAC som möjligt. Jag tolkar att även det tredjehandsyrkande som jordbruksministern lyfte fram här ryms inom det. Jag tror att det är viktigt att Sverige ses som en spelare i detta och inte ställer sig vid sidan om.

Mot den bakgrunden har jag inte något större bekymmer att biträda det förslaget.

Sedan skulle jag vilja lyfta fram fiskekontrollen. Det handlar i väldigt stor utsträckning om att få legitimitet för den europeiska fiskepolitiken hos de svenska fiskarna. Det finns en oerhört stor irritation över den bristande kontroll som är, inte minst på den östra sidan av Östersjön.

Jag flaggade upp i går när vi hade föredragning på miljö- och jordbruksutskottet att ordet "bör", där det står att Sverige framhåller att kraftiga åtgärder *bör* vidtagas för att motverka det illegala, är ett ganska svagt ord och bör stärkas genom "skall" eller på annat lämpligt sätt. Det är viktigt att jordbruksministern verkligen trycker på detta i sin föredragning.

Jag skulle vilja höra om det inte vore möjligt att efterkomma den begäran.

Anf. 17 KARIN GRANBOM (fp):

Vi i Folkpartiet ställer oss bakom detta att vi i första hand ska verka för Ices rekommendationer, och om det inte går verka för att TAC minskas med minst det som kommissionen har föreslagit, alltså 15 %.

Min fråga handlar just om det illegala och okontrollerade fisket. Jag vet att det har varit svårt att diskutera det tidigare. Det har ansetts som en mycket känslig fråga rent diplomatiskt.

Därför vill jag fråga jordbruksministern: Vad finns det för möjligheter att ta upp denna fråga? Vi måste komma åt det här. Det handlar om stora mängder. Om vi inte kommer åt det så blir de legala minskningar som vi föreslår inte fullt så verksamma att vi faktiskt får ordning på det illegala fisket.

Anf. 18 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Låt mig först rent allmänt säga att vi måste se de förslag som framläggs som ett paket. Alltså måste kontrollåtgärderna, kvoterna, fiskeansträngningarna och allt ses i ett paket. Ingen del kan lyftas från den andra delen, för då blir inte paketet komplett. Det redovisas ökade ansträngningar från olika håll för att få en bättre fiskekontroll. Det redovisas här ett förslag till att byta det här med kvoter till fiskedagar och så vidare. Allt ska ses i ett paket, vilket jag vill påtala så här inledningsvis.

Sedan kan man konstatera, för att ta Carina Ohlssons fråga, utifrån vad jag lärt mig att i stort alla andra vill ha oförändrade fiskekvoter. Ska vi vara med på banan, bli en spelare som har en inverkan på det hav som vi har väldigt nära in på oss och som vi har stor del av på olika sätt måste

vi vidta ansträngningar för att komma in som spelare på banan. Gör vi inte det är det andra som bestämmer över "vårt vatten", och det tycker jag att man inte ska fortsätta att göra.

Vad beträffar det småskaliga fisket finns det många, för att inte säga alla, som ställer upp på det som har skrivits från svensk sida, har jag fått lära mig. I och med det kan jag också påstå att det inte tycks vara något problem med den frågeställningen, och många eller i stort sett alla är överens.

När det gäller den västra delen av torskbeståndet stöder vi kommissionens förslag, som säger minus 15 %. Sommarstoppet förkortas med en månad. Vi är, Sven Gunnar Persson, i minoritet. Risken är att vi får ett betydligt sämre förslag som vinner laga kraft om vi inte agerar på ett konstruktivt och förnuftigt sätt. Därav mina förslag.

Man kan konstatera att den enda allierade vi har är möjligen kommissionen och få andra medlemsstater.

Bengt-Anders Johansson tar upp kontrollfrågorna. Ja, vi har ägnat mycken tid på tjänstemannaplanet för att komma fram till förslag som kan förstärka kontrollåtgärderna så att vi borde komma fram till vilka åtgärder som kan och bör vidtas men också komma fram till vad vi ska göra när saker och ting överträds. Där är det möjligt att gå till domstol. Vi är mycket nära den gränsen att vi får utslag på vad man får och inte får göra.

Slutligen till Karin Granbom: Vi har goda möjligheter att ta upp diskussionerna om kontrollfrågorna och hur de ska utvecklas för att fungera på än bättre sätt än i dag. Det är inga problem under det här ganska långa mötet.

Anf. 19 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! Ja, det handlar om att ha en inverkan som spelare i förhandlingarna. Förhandlingar om fiskekvoter och sådant är inget nytt. Vid varje EU-nämndssammanträde får vi höra samma sak: Vi kan inte rösta nej eller säga vad vi egentligen tycker därför kan vi då inte vara med och kompromissa med de andra. Men vad har det lett till i praktiken? Det har lett till absolut ingenting därför att de andra länderna är i majoritet och tror ju plötsligt att Sverige tycker att det är okej med den här linjen. Vi måste ha en linje och vi ska ha, som regeringsförklaringen också säger, en aktiv röst i EU. Det måste också betyda att vi måste säga vad vi tycker och fatta de beslut som innebär – här hänvisar jag också till regeringsförklaringen – att vi ska ha en aktiv klimatpolitik och en politik för Östersjön. Här plötsligt när det gäller att gå från ord till handling, hur vi ska agera i EU-rådet, lägger man sig redan nu för att man tror att det skulle vara en nackdel att tala om och driva linjen att vi bör följa den vetenskapliga grenen.

Jag förstår inte hur den förhandlingsprocessen kan fortsätta år efter år som det varit. Det är faktiskt samma resultat. Det vet du, Eskil Erlandsson, från EU-nämnden sedan tidigare.

Jag blir besviken på det sättet att argumentera och tycka. Vi har nu fått en ny regering och ska kanske pröva nya vägar för att förändra de här förhandlingarna om fisket därför att de vetenskapliga undersökningarna än en gång visar att det går åt fel håll. Då kan man inte säga att den tidi-

gare politiken har varit lyckosam. Då är det dags att ändra sig. Det måste faktiskt den nya regeringen med Eskil Erlandsson i spetsen agera för.

Sedan vill jag ha en bättre förklaring på det här med sommarstoppet och Fiskeriverkets utvärdering av hur det sommarstoppet har fungerat i praktiken.

Anf. 20 JACOB JOHNSON (v):

Jordbruksministern sade att i stort sett alla andra medlemmar vill ha oförändrade kvoter och att det endast är kommissionen som är Sveriges allierad. Det är väl inte en fullständig beskrivning. Sveriges linje är ju ett fiskestopp, medan kommissionen föreslår minskning med 15 %. Jag delar här Ulf Holms bedömning av det förhandlingstaktiska läget. Om det nu är så att i stort sett alla vill ha oförändrade kvoter är det kanske ett särskilt läge för Sverige att markera att det inte är acceptabelt och helt enkelt kräva ett fiskestopp och avträda förhandlingarna, om det visar sig att de andra driver mot oförändrade eller marginellt minskade kvoter.

Anf. 21 CARINA OHLSSON (s):

Jag känner också tveksamhet inför ett helt öppet mandat om inte det första eller andra skulle bli biträtt och det, som Eskil Erlandsson sade, skulle bli svårt. Vi kan mista i tydlighet om var vi står från svenskt håll.

Eskil Erlandsson sade att vi endast kan få stöd från kommissionen. Men det är väl i första hand Ices rekommendation och i andra hand kommissionens som gäller. Det skulle vara bra att veta vad den nedre gränsen är i det öppna mandatet. Vad kan man tänka sig då? Är det ett helt öppet mandat är det ju svårt att veta vad man ställer sig bakom.

Anf. 22 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Jag tycker inte att jag fick någon respons på min begäran om att trycka hårdare på kontrollbehovet, huruvida jordbruksministern är beredd att stärka argumentationen där eller inte. Det var ett lite annorlunda svar jag fick.

Anf. 23 KARIN GRANBOM (fp):

Jag har också en uppföljningsfråga vad gäller kontrollåtgärderna. Jag undrar: Vad avser regeringen att föreslå för förstärkta kontrollåtgärder för att minska det illegala fisket?

Anf. 24 STAFFAN DANIELSSON (c):

Vi är överens i vår grundläggande position om att följa Ices rekommendationer, men om vi inte får majoritet för det, och det är väl realistiskt att tro att vi inte får det, gäller det att kunna bilda allianser så att beslutet blir så restriktivt som det är möjligt. Det är praktisk politik. Vi har ibland sett genom åren, inte minst på det här området, att Sverige varit rätt stelbent i sitt agerande och misslyckats kapitalt rätt ofta. Det är ungefär den argumentation som Jacob Johnson och Ulf Holm för.

Jag tror att det är en bra linje som jordbruksministern har angivit, och jag stöder hans förslag i de här tre delarna: Ett: restriktivitet enligt Ices förslag. Två: en minskning med 15 % men ändå att i sista hand ha ett handlingsutrymme.

Jag vill bara fortsätta på den här linjen som Staffan Danielsson just nämnde. Det innebär väl att tredjehandsformuleringen är, om det finns två förslag varav ett givetvis är lägre än det andra, att man skulle lägga sin tyngd bakom det lägre. Är det så vi ska uppfatta den tredje positionen, att säkra att inte det högre vinner över det lägre? Jag tror att det ändå vore bra att tydliggöra vad mandatet i praktiken innebär.

Anf. 26 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Herr ordförande! Sveriges position så här långt har lett till att vi har fått de fiskbestånd vi har i Östersjön, påstår jag. Det har lett till att fiskebestånden är svaga. Vi har inte haft någon påverkan på "vårt eget" vatten. Andra har bestämt över oss. Vi måste bli en del av beslutet om "vårt eget" vatten. Det förslag som jag här har presenterat öppnar för att vi kan bli det. Sverige position i grunden – har jag fått lära mig – är väl känd i kommissionen och bland andra medlemsstater. Men vi har varit en singelspelare, och då utan betydelse för utfallet av de beslut som har fattats. Andra har så att säga bestämt över oss.

Jag går över till Carina Ohlssons och också ordförandens fråga. Vi kommer att stödja det bästa förslaget för fisken, det vill säga den lägsta nivån, om vi kommer i den positionen. Det är en självklarhet utifrån de resonemang jag har haft.

Vad gäller kontrollåtgärder och liknande ber jag att få förtydliga mig. Det är möjligt att ta upp de sakerna, men vi kan också än hårdare använda de möjligheter vi har att föreslå.

Anf. 27 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s):

Herr ordförande! Det låter mycket lovligt det jordbruksministern säger. Men jag förstår inte hur det hänger ihop att det skulle innebära en annan position. Det begriper jag inte. I princip innebär upplägget att om det skulle bildas majoritet kan det till och med bli en ökning av fiske i så fall med den svenska positionen.

Sedan kan man säga att hela situationen är väldigt dystert. Allt sunt förnuft säger att det överfiskas i hela området. Men varje land för sig vill slå vakt om sin fiskeflotta. Händer det ingenting praktiskt kommer den här saken att lösa sig själv så småningom. Det finns ingen fisk. Så är den dystra framtidsutsikten.

Jag skulle vilja att jordbruksministern förklarade vad det innebär för förändrad position. Jag begriper inte det. Jag tror att det bara är taget ur luften.

Anf. 28 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Herr ordförande! Låt oss nu se det som ett paket. Det är fiskeansträngningarna som är en del av lösningarna för att komma till bättre bestånd av fisk i de omnämnda vatten.

Låt mig också repetera vad jag sade inledningsvis. Vi kommer inte att biträda ett förslag som inte innebär annat än att vi får mindre kvoter än vad vi hade tidigare. Det säger mig, och det hoppas jag att Sven-Erik Österberg håller med mig om, att det blir minus i vilket fall som helst.

Vi måste ha den möjligheten att hjälpa till. Annars är risken uppenbar att vi får det Sven-Erik Österberg talar om, nämligen ett ökat fiske.

Anf. 29 ULF HOLM (mp):

Jag vill förtydliga. Om majoritetens uppfattning blir att det ska vara oförändrade kvoter, kommer i så fall Sverige att rösta nej i varje sådant läge?

Anf. 30 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Sverige kommer inte att biträda ett förslag som innebär oförändrade kvoter eller högre kvoter.

Anf. 31 ULF HOLM (mp):

Betyder det att Sverige röstar nej?

Anf. 32 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det innebär att Sverige då röstar nej.

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Då går jag till sammanfattningen. Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare. Nästa punkt gäller EG/Norge: Årligt samråd för 2007.

Anf. 34 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

EG har ett fiskeavtal sedan 1980 som säger att vi ska ha årliga förhandlingar om kommande års fiskekvoter med mera. Den svenska ståndpunkten i den årliga diskussionen innebär att balansen i avtalet i första hand bör uppnås på det sätt skett under de senare åren, det vill säga genom att byta blåvitling från EU:s kvot mot fiskerättigheter från Norges kvot av arktisk torsk.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Torsken är i varje fall godare än blåvitling. Det är väl ingen dum idé.

Anf. 36 CARINA OHLSSON (s):

Jag har en fråga som inte rör arterna och egentligen inte heller fisk utan räka. Jag har hört en synpunkt om att det från svenskt håll skulle vara bra med en högre kvot av räka. Jag skulle vilja ha en kommentar om det över huvud taget är möjligt att ta upp det i det här sammanhanget.

Anf. 37 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Det har vid någon förhandlingsomgång – jag tror att det var ett eller två år sedan – varit på gång att man skulle fingra på den svenska kvoten av makrill för att vara med och kompensera Norge. Är alla sådana diskussioner borta från dagordningen?

Anf. 38 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Herr ordförande! Frågan om räkor återkommer enligt upplysning från dem som sitter vid sidan om mig på decemberrådet. Vi ber att få återkomma till den frågeställningen. Vad beträffar makrillen sägs det att den frågan är löst. Vi har samma rättigheter som man har på andra sidan Kölen.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Då tror jag att vi är mogna att gå till en konklusion. Även här konstaterar jag att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna med Norge.

Vi går vidare. Det är punkten 5 Fiskemöjligheter 2007 – Policyförklaring från kommissionen.

Anf. 40 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Som ett led i omDispositioneringen av beslutsprocessen och för att undvika att i stort sett alla fiskepolitiska beslut fattas under pressade former i december har kommissionen utarbetat ett politisk uttalande som innehåller ett antal principer. Det framgår av texten vad den svenska ståndpunkten är. Jag behöver kanske inte närmare föredra den.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Det är väl en mycket välkommen förändring att vi inte ska ha den tidspresen.

Anf. 42 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det understryker verkligen den svenska ståndpunkten.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Man kan i mer lugn och ro förhandla om detta i stället för att hålla på i slutet på året för att fatta ett beslut strax innan det sedan ska träda i kraft. Det är i den meningen, om jag har förstått det rätt, önskvärt.

Anf. 44 ULF HOLM (mp):

Jag försöker läsa in mig på frågan. EU-papperen är ju lite som de är. Den första frågan på punkt 5 gäller de allmänna principerna. De har i princip aldrig tillämpats i praktiken, såvitt jag har förstått av dessa år i EU-nämnden. Det står: Strikt tillämpande av försiktighetsprincipen. Regeringen klargjorde precis i förra ärendet punkt 3 att man där kunde gå ifrån den, därför att man inte ville agera för försiktighetsprincipen och säga ja till Ices vetenskapliga rådgivning. I stället säger man ja till majoritetens uppfattning.

När det gäller andra frågan står det faktiskt i sista meningen: bör undantagsvis kunna tillåta en ökning överskridande 15 %. Där går man ifrån den vetenskapliga undersökningen. Där ger man plötsligt mandat att man ska kunna gå ifrån den. Om vi först säger att vi ska följa Ices rådgivning kan vi inte ha en skrivning som innebär att man ska kunna dra ifrån den med 15 %. Det verkar ganska ologiskt, eller hur?

Anf. 45 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vad beträffar den första frågeställningen om de allmänna principerna drivs politiken i nämnd riktning. Vi tycker att det är viktigt stödja kommissionen i dess ansträngningar.

Vad beträffar det andra påpekandet är det ett riktigt påpekande. Den texten bör utgå.

2006/07:4

20 oktober

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Vi går vidare till punkten 6 Definitioner, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker. Nu är vi inne på jordbruksdelen.

Anf. 47 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Som framgår av texten antog kommissionen i slutet av december 2005 ett förslag till ny förordning om spritdrycker som syftar till att förenkla och göra det lättare att tillämpa regelverket om spritdrycker. Av texten framgår den svenska ståndpunkten. Vi tycker att det är nödvändigt att reglerna uppdateras i takt med den tekniska utvecklingen och att tillämpningen underlättas. Det är ytterst angeläget för Sverige ur både ekonomisk och politisk synvinkel att definitionen för vodka förbättras så att den återspeglar svenska traditioner beträffande råvaror och skyddad vodkans anseende internationellt.

Anf. 48 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Mitt hjärta blöder för vodkans anseende, såväl nationellt som internationellt. Om jag fattar saken rätt när jag läser dokumenten skulle också själva beslutsförfarandet förändras så att det skulle inordnas under kommittologihanteringen.

Då är min fråga: Innebär det att man lättare kan tillgodose de förändringar som nu inte kommer till stånd men som hotar, så att säga, flaskans innehåll? Det frågan rör är: Blir det lättare för dem som vill luckra upp vad som får vara i råvaran genom att det blir kommittologi?

Anf. 49 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vi förespråkar en föreskrivande kommitté. När det gäller vad vodkan ska innehålla har jag lärt mig att förutom spannmål och potatis kan det även vara sockermelass som den tillverkas av.

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Är det detta som återspeglar de svenska traditionerna, som det står här?

Anf. 51 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det utgör tydligen en del av kompromissen för att komma fram i det här avseendet.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Man lär sig något varje dag.

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare till punkten 7 Mot en hållbar vinsektor inom EU, som väl betyder *för* en hållbar vinsektor inom EU, hoppas jag.

Anf. 53 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Herr ordförande! Som framgår av texten presenterades på sommaren ett meddelande om den kommande reformen av marknadsorientering för

vin. Den svenska ståndpunkten finns redovisad i handlingarna. Till det kan läggas att målet är att öka konkurrenskraften för vinsektorn, stärka anseendet för EU:s kvalitetsviner som de bästa i världen och att återerövra gamla marknader men också att erövra nya marknader både inom EU och i övriga delar av världen.

Jag vill också poängtera att vi motsätter oss att gemensamma medel används för marknadsföring av den här typen av produkter.

Anf. 54 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! Jag tror att jag kan dela regeringens åsikt där, men jag vill bara klargöra en sak. Regeringen går på kommissionens förslag nummer två, djupgående reform. Skillnaden är att Sverige vill minska budgeten för vinsektorn, vilket kommissionen inte vill, för den vill ha det till nationella kuvert att dela ut på något sätt, oklart hur. Jag har inte läst handlingarna så noggrant, måste jag erkänna. Men det är det som är skillnaden? Det är där vi ska försöka påverka kommissionen; att vi också ska minska budgeten?

Anf. 55 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Jag tycker att det verkar som att Sveriges hållning i den här frågan är bra men jag skulle vilja ha lite upplysningar, egentligen, för att spinna vidare på det som Ulf Holm sade. Vad betyder ett nationellt kuvert? Det är väl bra om vi avvecklar det som har att göra med bidrag och subventioner runt produktionen av vin. Då tänker jag på om man sätter detta i relation till frihandel eller handel med andra länder, alltså utvecklingsländer, exempelvis länder i Afrika som Sydafrika, som också har en produktion av vin. Jag undrar alltså om konkurrensen om man i ett EU-perspektiv har bidrag till produktionen. Hur förhåller det sig med det? Och den andra frågan är: Hur snabbt kan man avveckla detta utan att det blir väldigt illa för de länder som har stor del i den här vinproduktionen i ett europeiskt perspektiv?

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Får jag också ställa en fråga. Jag uppfattar regeringens position som densamma som alternativ 4 i den här uppräkningsen även om det finns ett utrymme för övergångsordningar så att det inte blir för abrupt.

Anf. 57 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Får jag föreslå att jag får överlämna ordet till Tomas Dahlman, som kan de här tekniska frågorna betydligt bättre än jag.

Anf. 58 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN:

Jag tar den sista frågan först. Om option 4, full avreglering, har vi från svensk sida sagt att det är det långsiktiga målet men att det inte är realistiskt att tro på det nu. Därför har vi stött kommissionens option 2, som också är den som har stöd från alla medlemsstater, kan man säga. Sedan har vi naturligtvis synpunkter på utformningen av option 2.

En av de viktigaste delarna i den här optionen är att kommissionen föreslår att man avskaffar möjligheten till krisdestillation. Det används alltså väldigt mycket gemensamma budgetmedel för att destillera kvali-

tetsviner och göra etanol. Det där sticker i ögonen. Det var tänkt som en övergångsåtgärd, men det har permanentats. Inte minst från Frankrike är det väldigt mycket kvalitetsvin som krisdestilleras. Vi tycker att det är bra att kommissionen föreslår att den möjligheten avskaffas. Men för att lindra övergången, eller hur man ska uttrycka det, från den nuvarande marknadsordningen till en mer marknadsanpassad ordning finns det här förslaget om nationella kuvert, som skulle möjliggöra för medlemsstaterna att själva utforma övergångssystem.

Vi har varit kritiska till det här med nationella kuvert. Vi är naturligtvis rädda för att man då bakvägen behåller krisdestillationen. Det har vi varit väldigt tydliga med, och där har vi många allierade, till exempel Tyskland, som är väldigt tydliga på den punkten. Så om vi i slutändan, vi är inte där än, tvingas acceptera nationella kuvert ska de vara utformade på ett sådant sätt att de inte ska tillåta krisdestillation.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Ja, för det är väl angeläget, som Carina Ohlsson sade, att man inte får ett handelshinder. Övergångsordningar kan ibland behövas men det ska sedan vara fri konkurrens i den meningen att man spelar på samma villkor. Då har vi klarat ut detta.

Då konstaterar jag att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Då går vi vidare till Ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter, punkten 8. Varsågod, jordbruksministern!

Anf. 60 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Som framgår antog kommissionen i slutet av december i fjol ett förslag om en ny förordning om ekologisk produktion. Från svenska sida välkomnar vi det här förslaget, men vi har ännu inte tagit slutlig ställning till alla delar. Vi kan vidare konstatera att vi har haft en del diskussioner rörande om det här ställer till det för till exempel vår egen Kravmärkning. Vi har då funnit att det inte hotar den. Vi har också en diskussion i gång om huruvida ett obligatorium på den här sidan fördyrar för den ekologiska odlaren och därmed fördyrar de ekologiska livsmedlen. Jag vill gärna lämna de två kompletterande upplysningarna så här inledningsvis.

Anf. 61 CARINA OHLSSON (s):

Jag vill gärna fortsätta med frågeställningen om det här att vi inte har tagit slutlig ställning än och att det är de här två sakerna det gäller. Det finns alltså inte med några principiella skäl, som att man inte ska fortsätta driva det som varit en svensk ståndpunkt; att man ska ha så god märkning som möjligt på så många produkter som möjligt om man tänker på konsumentperspektivet och att man också i fortsättningen ska få ett så bra utbud som möjligt av ekologiska produkter. Det är alltså också ett fortsatt svenskt ställningstagande att man ska jobba för att den ekologiska produktionen och de ekologiska produkterna ska öka?

Så var det bra att höra att det här inte hotar Krav. Det är också något som vi har hört tidigare, att det fanns fara för det. Men då är jag nöjd med det svaret, och jag antar att det är väl underbyggt.

Anf. 62 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Herr ordförande! Det är de punkter som är redovisade här som vi ämnar fortsätta diskutera. Vi tycker från regeringens sida också att det är bra med så mycket märkning som möjligt. Det underlättar ju valet för konsumenten. Det är viktigt med ett fortsatt bra och stort utbud av ekologiska livsmedel.

2006/07:4

20 oktober

Anf. 63 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns ett stöd för regeringens upplägg, men vi kommer ju tillbaka till frågan. Sven-Gunnar, hade du någon invändning mot min sammanfattning?

Anf. 64 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Nej, absolut inte. Den var solklar. Jag hade bara ytterligare en liten kort fråga. I punkt 20 i det här dokumentet finns det ju en paragraf som talar om flexibilitet med hänsyn tagen till klimat och sådana saker. Det ska vara ganska strängt, står det. Min fråga är ändå: Kan det vara så att vissa länder kan använda kemikalier med hänsyn till klimatspecifika situationer som vi inte får använda här och ändå kalla det ekologiskt? Vilken typ av kemikalier är det i så fall? Är de strängeligen förbjudna i Sverige men kan användas där och det kan ändå kallas ekologiskt?

Anf. 65 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Herr ordförande! Det handlar inte om kemikalier utan det handlar tydligen mer om klimat, att vi har ett kallare klimat här uppe i vår del av världen än i andra delar av världen.

Anf. 66 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Jo, men det handlar ju om definitionen av vad som ska få vara ekologiskt. Där ska det finnas en flexibilitetsbestämmelse, där medlemsstaterna med olika kommittéförfaranden kan tillämpa mindre stränga regler för ekologisk odling, där man tar hänsyn till att det är speciella klimatförhållanden som till exempel gör så att svampangrepp eller skadedjur gör att man inte kan odla den här grejen utan att använda kemikalier. Då ska man få använda det men ändå kalla det ekologiskt – är det så man ska uppfatta det?

Anf. 67 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag ber om tillåtelse att överlämna till någon av mina medarbetare som kan den här sakfrågan, för det kan inte jag.

Anf. 68 Kanslirådet ANDREAS MATTISSON:

Det finns en artikel i det här förslaget om flexibilitet som ger en möjlighet för kommissionen att inom ramen för kommittologin besluta om undantag. De här möjligheterna finns i dag. Jag tror att vi till och med har över 60 undantag i dagens regelverk. Mig veterligen finns det inga speciella undantag för just kemikalier utan det handlar, precis som jordbruksministern sade, om klimatskäl, till exempel att vi får ha djuren inne på vintern. Mig veterligen är inte tanken att det ska ske någon förändring

så att man ska utvidga möjligheten att göra undantag i den nya förordningen.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

En längre föreläsning i frågan kan ju sedan hållas i jordbruksutskottet. Jag har redan sammanfattat.

Nu går vi vidare till EU:s handlingsplan för skog.

Anf. 70 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Där är att observera att frågan kommer att tas som en A-punkt, så att alla är medvetna om det. Det finns en icke bindande skogsstrategi från år 1998. Den svenska linjen, som är känd sedan tidigare, håller vi fast vid. Vi ska alltså ej ha någon gemensam politik på det här området.

Anf. 71 ORDFÖRANDEN:

Det var en skarp sammanfattning. Det är alltså ingen ändring i den svenska positionen. Men det innebär likväl, även om det är en A-punkt, att vi bör ta mandatet för detta.

Anf. 72 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Herr ordförande! Det är en utmärkt position som vi har i det här läget. Jag vill bara inskräpa betydelsen av att vi vidmakthåller den även framdeles. Det är många som upplever att vi nu så att säga är i trappen, på väg in till en gemensam skogspolitik. Jag vill bara ha jordbruksministerns ord på att han kommer att stänga grinden.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Jag tänkte just sammanfatta med att säga att det finns en majoritet, och kanske till och med en enhällighet, bakom regeringens ståndpunkt i detta ärende. Därmed har vi återigen naglat fast det. Är det någon av de övriga frågorna som vi behöver ta upp?

Anf. 74 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det kommer ett antal övriga frågor. De är av teknisk karaktär. Detta med fågelinfluensan är ju en redovisning av vad som har förevarit i den delen. Sedan har vi möjligen något intresse av det här med att förenkla den gemensamma jordbrukspolitiken. Där är det bara att konstatera att vi, utifrån regeringsdeklarationer och annat, ser positivt på att komma vidare i det arbetet.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Det är ingen av de här frågorna som vi behöver ha en position i?

Anf. 76 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Inte i dagsläget, nej.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Inte i dagsläget. Sedan kommer det så småningom tillbaka.

Anf. 78 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! A-punkten är oroande, för den franska delegationen kan hitta på många olika saker. Bara rubriken – Centraliserad styrning av utgifterna inom fiskesektorn – får en att haja till. Jag vet inte om ni har fått någon ny information, men den franska delegationen brukar hitta på en del byråkratiska grejer för att öka utgifterna. Jag hoppas att det inte är det de menar den här gången.

Anf. 79 ORDFÖRANDEN:

Känner vi till vad fransmännen vill?

Anf. 80 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ja, herr ordförande, det är alltså en teknisk fråga. Det handlar om utbetalningarna av de olika stöd som finns på det här området och de marknadsinterventioner som finns. Vi har bedömt att det är en rent teknisk fråga som inte medför några ökade kostnader.

Anf. 81 ORDFÖRANDEN:

Därmed kan vi lämna Övriga frågor. Är det något som är skarpt får vi komma tillbaka till det i framtida samråd. Var det någon övrig A-punkt som det finns anledning att ta upp?

Anf. 82 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vi har ju inte fått någon A-punktslista ännu, så svaret får bli ”vet ej” på den frågan.

Anf. 83 ORDFÖRANDEN:

Då har vi slutligen en lunch. Du kanske kan säga något om vad man ska prata om vid lunchen.

Anf. 84 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det framgår ju av dokument som nämnden har fått del av att vi anser att reformeringen av CAP bör fortsätta i den riktning som hittills genomförts, en ökad marknadsanpassning och att jordbrukssektorn framöver ska styras av konsumenternas efterfrågan.

Det var två frågor som ordförandeskapet inbjöd medlemsstaterna att besvara inför det informella ministermötet, som var i september månad. Den första frågan var: Är den europeiska jordbruksmodellen fortfarande ett relevant och värdefullt uttryck för gemensamma värderingar och principer som genomsyrar det europeiska jordbruket? Om inte, vilka förändringar föreslår medlemsstaterna? Den andra frågan var: Svarar dagens CAP efter beslutade och genomförda reformer på ett adekvat sätt mot de multifunktionella förväntningar som samhället i stort ställer? Är CAP tillräckligt robust för att svara mot framtida utmaningar, både externa och interna? Det är alltså de frågeställningarna som det kommer att bli en fortsatt diskussion om.

Den svenska positionen, det vill säga den som är redovisad i bland annat regeringsdeklarationen i kombination med de regelförenklingar som också är redovisade i regeringsdeklarationen, ligger fast.

2006/07:4
20 oktober

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Det var svar på frågor tidigare, redan till förra mötet, om jag förstod det rätt?

Anf. 86 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ja.

Anf. 87 ORDFÖRANDEN:

Därmed kan vi lämna jordbruksfrågorna. Vi tackar jordbruksministern med medarbetare för detta.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar miljöminister Andreas Carlgren välkommen tillbaka till riksdagen, i en annan egenskap än riksdagsledamot, nu som miljöminister. Det är första gången. Varmt välkommen till EU-nämnden! Det är en nämnd som med särskilt intresse går in i varje detalj på miljöområdet. Vi hälsar också dina medarbetare välkomna. Det vore bra att få dem presenterade.

Anf. 89 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Tack ska du ha.

Bredvid mig har jag Anna-Karin Hedström, som är biträdande chef på vår internationella enhet. Harald Perby kommer att hjälpa till när vi diskuterar luftkvalitetsdirektivet. Agnes von Gersdorff jobbar med klimatfrågorna. Tomas Uddin är min pressekreterare. Maria Åhs kommer att hjälpa till när det gäller Baselkonventionen och Peter Askman när det gäller den marina miljön. Hans Höglund jobbar på internationella enheten med just EU-frågorna.

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Därmed går vi in på mötet med ministerrådet för miljö, och vi tar punkterna i den ordning som de står på dagordningen. A-punktslistan brukar vi dock ta på slutet. Då är det först punkt 3, Luftkvalitet och rena luft i Europa.

Anf. 91 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Förslaget till nytt direktiv om luftkvaliteten har behandlats här tidigare inför miljørådets möte den 27 juni. Det gäller sammanlagt tolv ämnen eller grupper av ämnen, och i det finns bland annat gränsvärden för föroreningar i omgivningsluften och regler för när allmänheten ska informeras om luftkvaliteten, regler för hur luftkvaliteten ska övervakas och regler för när åtgärdsprogram för att förbättra luftkvaliteten ska tas fram.

Förslaget ersätter sammanlagt fem tidigare rättsakter, och regelverket blir numera enhetligt och moderniseras på vissa punkter. Bland annat effektiviseras övervakningen av luftkvaliteten så att vi samtidigt kan få en kvalitetshöjning och en kostnadsminskning.

Regeringen ser det som ett steg i rätt riktning att ordförandens kompromissförslag innehåller krav som innebär att halterna av små partiklar nu begränsas i europeisk luft. Det understryks av kommissionens beräkningar av kostnadseffektiviteten i deras ursprungliga förslag, som är mycket god. Vinsterna för medlemsländerna uppskattades till mellan 37 och 120 miljarder euro årligen, medan utgifterna för åtgärder ligger kring 5 miljarder per år.

Så kommer jag till det som vi ser som ett allvarligt problem. Under rådets behandling har förslaget försvagats. Allvarligast är synen på hur

små partiklar ska hanteras. Gränsvärdet införs först 2015, och inte 2010, som kommissionen föreslog. Dessutom anser vi att nivån 25 mikrogram per kubikmeter är för hög. Jag kan därför konstatera att ordförandens kompromissförslag är på en väsentligt lägre ambitionsnivå än vad Sverige har ställt upp nationellt. Mot den bakgrunden avser regeringen att inte ställa sig bakom beslutet om det inte skärps utan kommer att lägga ned rösten.

I den svenska miljöpolitiken ligger den här frågan närmast delmålet om partiklar under miljö kvalitetsmålet frisk luft, som innebär att vi har ställt upp ett väsentligt strängare gränsvärde på 12 mikrogram, jämfört med 25 mikrogram, små partiklar per kubikmeter och redan 2010. Här kan påpekas att riksdagen på den punkten skärpte förslaget i miljömålspropositionen genom att införandet flyttades fram från 2015 till 2010.

Parlamentet har nu genomfört sin första läsning, och ordföranden har valt att inte tillmötesgå parlamentet på någon punkt i detta skede. En orsak är att parlamentets betänkande på viktiga punkter innebär försvagningar. Ett par exempel är att de föreslagna gränsvärdena för små partiklar ersätts av icke bindande målvärden och att gränsvärdena för kväveoxider senareläggs fyra år.

Anf. 92 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! Tack så mycket, miljöministern. Det är lite ovanligt att höra att regeringen vill lägga ned sin röst eller rösta mot någonting, och då är min följdfråga bara: Är vi ensamma, eller är det andra länder som ligger på vår linje?

Anf. 93 ORDFÖRANDEN:

Får jag då erinra om att man inför EU-nämnden kan tala om andra länders positioner, men de hemligstämplas. Ni vet att ni kan vara öppna inför EU-nämnden.

Anf. 94 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Jag väljer också att vara öppen i det läget. Det första jag ska säga är att jag tror att möjligheterna att Sverige skulle få stöd för den här linjen är mycket små. Det finns länder som principiellt har stött vår hållning, >>> *Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen* <<<men de kommer att acceptera kompromissen. Men vi har sett det som viktigt, eftersom den ligger på en så helt annan nivå än vad den svenska regeringen eftersträvar, och vi kommer att lägga ned rösten om inget avgörande skulle ske och med det också sikta på att på sikt kunna påverka den här frågan utifrån att helt enkelt klargöra de kunskaper vi har om behov och hur allvarliga problemen är.

Anf. 95 ULF HOLM (mp):

Jag vill då notera att jag är väldigt nöjd med denna regeringens inställning, eller miljöministerns, och hoppas att övriga regeringsledamöter kan inta en liknande åsikt, med tanke på förra ärendet i EU-nämnden när det gällde fiskekvoter.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Men det var faktiskt en minskning av fiskeuttaget. Glöm inte det. Men det var den gångna debatten.

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Då går vi raskt vidare och hamnar på Klimatförändringar – en liten detalj.

Anf. 97 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Herr ordförande! Då vill jag gå direkt på det som vi ser som viktiga slutsatser i det dokument vi nu behandlar. Förslaget till rådsslutsatser innehåller viktiga budskap inför den kommande partskonferensen och partsmötet i Nairobi, inte minst när det gäller de för Afrika viktiga frågorna, såsom anpassningsfonden, det femåriga arbetsprogrammet för anpassning respektive den regionala fördelningen av CDM-projekt samt framtidsfrågorna.

Tiden för att komma framåt med framtidsfrågorna, det vill säga att utarbeta ett nytt ramverk som kan ta vid efter 2012, är knapp. Dessutom behövs tid för ledtider med de olika ländernas ratifikation. Det är angeläget att bryta det låsta förhandlingsläget och tillåta ett för de afrikanska länderna framgångsrikt förhandlingsutfall i Nairobi för att göra framsteg med framtidsfrågorna.

Rådet har varit oense om hur tydligt rådsslutsatserna kan signalera en öppen och flexibel hållning när det gäller anpassningsfonden. Sverige har föreslagit att man i rådsslutsatserna anger att EU är öppet för en dialog.

Sverige är emot användningen av 2005 års verifierade utsläppsdata som bas för tilldelningen i NAP II, det vill säga den andra handelsperioden. Utsläppen under enskilda år kan variera kraftigt, till exempel i vattenkraftsbaserade system, som det svenska. Sverige har ändå accepterat formuleringar som innebär att 2005 års verifierade utsläpp kan ge en viss vägledning för fastställande av tilldelningen 2008–2012. Allmänt anser Sverige att den här frågan är EU-intern och inte bör behandlas i rådsslutsatserna inför partskonferensen i Nairobi.

Det finns mer att säga i den här stora och viktiga frågan, men jag gissar att jag kommer att ha många tillfällen att återkomma om den till EU-nämnden. Jag stannar därför här men svarar gärna på frågor.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Det är nog sant. Det finns dessutom den möjligheten ibland att göra det i miljö- och jordbruksutskottet, då man går in väldigt detaljerat på sakfrågor. Det kommer kanske att bli det naturliga inom riksdagen när man går ned på väldigt detaljnivåer att det mer blir fackutskotten som kommer att ta det.

Men nu har vi att ta ställning till detta, för det är en beslutspunkt. Ingen har begärt ordet, och då konstaterar jag bara att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare.

Anf. 99 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Då kommer vi till punkt 5 om den tematiska strategin för hållbart nyttjande av naturresurser.

Kommissionen presenterade strategin om hållbart nyttjande av naturresurser i december 2005. Strategins övergripande mål är att minska resursanvändningens negativa miljöpåverkan, att öka effektiviteten i användningen av naturresurser och att bryta sambandet mellan tillväxt och resursförbrukning. Strategin kan på detta stadium ses som en strategi för att öka kunskapsbasen och ett ramverk för policyutveckling.

De åtgärder som redovisas i strategin handlar i första hand om att bygga upp kunskapsbasen, att ta fram metoder för att mäta framstegen, att utarbeta nationella program med mål och åtgärder och att utveckla den globala dimensionen. Strategins förverkligande vilar i allt väsentligt på kommissionens insatser, frivilliga åtaganden och nationella ambitioner.

Sverige har under den tidigare regeringen välkomnat strategin och att arbetet nu kommer i gång. Som framgår av regeringsförklaringen är det också den nya regeringens målsättning att göra det möjligt att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och ökad användning av energi och råvaror.

Ordförandeskapets förslag till rådsslutsatser ligger i allt väsentligt i linje med svenska ståndpunkter. Sverige välkomnar särskilt att sambanden mellan den tematiska strategin och EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling blir tydligare, att kopplingen till EU:s kommande aktionsplan för hållbar konsumtion och produktion uppmärksammas och att den globala dimensionen av hållbart resursutnyttjande framhålls.

Anf. 100 ORDFÖRANDEN:

Det här är också en beslutspunkt. Eftersom ingen har begärt ordet konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare till punkt 6, Temainriktad strategi för skydd och bevarande av den marina miljön.

Anf. 101 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Vid det kommande miljørådsmötet står den marina strategin och förslaget till ett marint direktiv på dagordningen.

Som utgångspunkt för debatten på rådsmötet har det finska ordförandeskapet presenterat tre frågor som sammanfattningsvis går ut på att klarlägga om vi ministrar anser att man är på rätt väg med direktivets utformning med tanke på övergripande mål och syfte. Man vill även diskutera tidtabellen för genomförande. Jag kom själv den här morgonen precis tillbaka från Helsingfors, där jag har träffat den finske miljöministern och diskuterat med honom inför det kommande mötet, särskilt om just skydd och bevarande av den marina miljön.

Bakgrunden till ordförandeskapets fråga är att kommissionen för ett år sedan lade fram en temainriktad strategi och ett direktivförslag om skydd och bevarande av den marina miljön. Strategin bygger på att övergripande mål och ansatser läggs fast på EU-nivå, men att detaljutformning, planering och genomförande av åtgärder lämnas till den regionala nivån, exempelvis Östersjöregionen.

Strategins och direktivförslagens övergripande mål är att ett gott miljötillstånd ska uppnås i den marina miljön senast 2021. Direktivets mervärde ligger i dess bidrag till att stärka åtgärder på internationell nivå, i

synnerhet inom ramen för de regionala havsmiljökonventionerna, exempelvis Helcom för Östersjön.

2006/07:4
20 oktober

Jag kommer vid ministermötet att klargöra att Sverige välkomnar att kommissionen har lagt fram en europeisk marin strategi och ett direktivförslag. Och jag tänker understryka att havsmiljöfrågorna har en prioriterad ställning i den svenska regeringens miljöpolitik och att vi därför uppskattar det sätt på vilket det finska ordförandeskapet hanterar hela frågan.

Sveriges allvarligaste kritik mot direktivförslaget är dock att tidsplanen för genomförande är alldeles för utdragen. Med den föreliggande tidtabellen kommer det att ta lång tid att uppnå ett gott miljötillstånd i våra omgivande hav. En stramare tidtabell är fullt möjlig med tanke på det omfattande arbete som redan gjorts inom ramen för havsmiljökonventionerna. Första åtgärdsprogram, som givetvis sedan etappvis vidareutvecklas efterhand, bör kunna vara på plats före 2014 och inte först 2018, som det nu står i förslaget. Jag skulle vilja se en stegvis ansats när det gäller åtgärder och genom det undvika att allt skjuts till en avlägsen tidpunkt. Det ska ändå sägas att det ännu så länge inte finns något stöd från andra EU-länder för en uppstramad tidtabell. Jag hoppas på draghjälp från EU-parlamentet så småningom.

Det här är EU:s stora chans att göra något åt den snabba försämringen av våra europeiska hav. Och mycket står på spel – det gäller miljöaspekterna men även den samhällsekonomiska sidan – när möjligheterna för till exempel fiske och turism försämras och kusternas utvecklingspotential minskar eller kostnader för saneringar ökar. Min tanke är därför att jag vid mötet på måndag ska klargöra att jag vill se en mer offensiv utformning av direktivet och att det uttryckligen bör stimulera medlemsstater och havsregioner att som pilotområden sjösätta åtgärder tidigare än vad den allmänna tidtabellen föreskriver.

Berörda medlemsstater bör få tillbörligt stöd – då menar jag inte pengar utan det behov av stöd man annars har från EU – och kommissionen för sina ökade ansträngningar för att förbättra miljön genom att göra området i fråga till pilotområde. På det sättet kan även tidiga erfarenheter vinnas för gemenskapen i sin helhet.

Det skulle även kunna vara ett led i processen att utreda hur nya, gemensamma förvaltningsstrategier för hav behöver utformas, där länderna samverkar och utvecklar institutionella former för att säkra efterlevnaden av ett gemensamt regelverk.

Anf. 102 CARINA OHLSSON (s):

Jag vill deklarera och garantera att stöd kommer att finnas från Socialdemokraterna för att fortsätta driva den offensiva politiken vad gäller havsmiljöfrågor. Det gäller Östersjön men även Västerhavet och andra hav.

Jag tycker att det är intressant, som miljöministern tar upp, att stöd inte finns i regionen runt Östersjön, även om man kanske kan räkna med det finska ordförandeskapet här. Det har tidigare varit väldigt hård kritik mot den förra miljöministern för att det inte görs tillräckligt mycket redan nu. Det finns alltså ett visst motstånd.

Det här är något som vi bör verka för på alla nivåer som vi kan när vi möter våra vänner både runt Östersjön och i Europapolitiken.

Anf. 103 JACOB JOHNSON (v):

Också från Vänsterpartiets sida är det här en mycket viktig fråga, så vi stöder regeringens mer offensiva position här.

Jag skulle vilja passa på att fråga hur det här arbetet kopplas till förslaget i budgetpropositionen om att ta fram en ny havsmiljöstrategi och också hur ni ser på den befintliga av den förra regeringen presenterade havsmiljöstrategin.

Anf. 104 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Miljöministern betonade i sin föredragning att det inte handlar om några nya pengar, inte ens för pilotområdena, utan att det i så fall ska finansieras nationellt. Min fråga är ändå: Om man ska ha en regional dynamisk utveckling i Helcom, Ospar och liknande, måste man då inte också stärka musklerna både juridiskt och ekonomiskt för att man ska kunna utveckla arbetet på ett dynamiskt sätt och verkligen gå före?

Anf. 105 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Först vill jag säga att jag verkligen ser det här som en både nationell och internationell angelägenhet. Det betyder att jag och regeringen kommer att välkomna att vi kan skapa ett brett parlamentariskt stöd för Sveriges hållning och agerande i de här frågorna, så jag välkomnar det som Carina Ohlsson och Jacob Johnson säger i den delen.

Här är det naturligtvis Östersjön som är ett viktigt exempel just i diskussionerna med ministerrådet på måndag. Men vi har också särskilt nämnt Västerhavet i både regeringsdeklarationen och budgetpropositionen. Vi är mycket medvetna om att det kommer att kräva kraftfulla insatser.

Jag vill naturligtvis återkomma ordentligt till frågan om havsmiljöstrategin. Jag ser definitivt kopplingar till det vi nu diskuterar i EU. Just därför finns det också skäl att först se hur den processen går vidare, att diskutera med en del av de andra staterna kring Östersjön och att samtidigt utveckla vår nationella strategi.

Jag ser det som ett bra tillfälle att bjuda in miljöministrarna kring Östersjön till Visby i april nästa år för att diskutera de här frågorna gemensamt. Det är också ett sätt att visa hur angelägna vi är om att snabbt komma fram.

Jag vill instämma i det som Sven-Gunnar Persson pekar på om behovet av tillräckligt starka både juridiska och ekonomiska förutsättningar. Att jag nu sade det om pengarna som jag gjorde är inte därför att jag inte tror att det kommer att behövas i nästa steg, men det är inte just det som är diskussionen nu på miljöministerrådet. Men både nationellt och internationellt tror jag att det kommer att behövas. Det är en av de många saker som jag tänker återkomma till.

Anf. 106 ORDFÖRANDEN:

Det här är en diskussionspunkt. Därför tänker jag sammanfatta det som så, att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna om detta. Det här är en sak som säkert kommer att återkomma flera gånger både i miljö- och jordbruksutskottet och här i EU-nämnden.

Vi går nu vidare till punkt 7, Baselkonventionen.

Anf. 107 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Förslaget till rådsslutsatser syftar till att koordinera EU-ländernas positioner inför Baselkonventionens partsmöte i slutet av november.

Rådsslutsatserna behandlar bland annat illegala transporter av avfall och särskilt den tragiska händelsen vid Elfenbenskusten, dit ett fartyg transporterat giftigt avfall som förorsakat flera dödsfall, som vi känner till.

Vidare behandlas en miljömässigt riktig hantering av fartygsåtervinning och den nya konventionen om fartygsåtervinning som IMO arbetar med att ta fram.

Även det arbete som pågår med att finna synergier mellan Basel-, Rotterdam- och Stockholmskonventionerna tas upp. Arbetet syftar till att stärka samarbetet mellan konventionerna och eventuellt också att dela vissa funktioner, till exempel en gemensam chef.

Sverige stöder aktivt att rådsslutsatser antas. Sverige instämmer i oron över illegala avfallstransporter. Det är inte godtagbart att västvärlden transporterar sitt farliga avfall till utvecklingsländer som inte har möjlighet att hantera avfallet på ett säkert sätt från miljö- och hälsosynpunkt. Den tragiska händelsen vid Elfenbenskusten demonstrerar vad som kan hända om vi inte skärper kontrollen inom det här området.

Miljökommissionär Dimas har meddelat att han tänker återkomma med förslag om att kriminalisera vissa miljöskadande verksamheter liknande den vid Elfenbenskusten. Sverige är positivt till ett sådant initiativ och ser fram emot att ta emot kommissionens förslag.

Kommissionär Dimas har också meddelat att han ska presentera en strategi för miljömässigt riktig hantering av fartygsåtervinning. Sverige ser positivt även på detta förslag.

Men det är också viktigt att vi tar fram bindande internationella regler avseende fartygsåtervinning, och det görs genom den nya IMO-konventionen. Det är viktigt att skyddsnivån för miljön och för arbetares hälsa blir god i den nya konventionen. Sverige deltar aktivt i det arbetet.

Sverige välkomnar också det arbete som pågår med att utveckla synergier mellan Baselkonventionen och systerkonventionerna Rotterdamkonventionen och Stockholmskonventionen. Det är viktigt att de här tre konventionerna, som brukar kallas för kemikalieklustret, har ett nära samarbete för att stärka kapaciteten att implementera dem i utvecklingsländer och att använda deras resurser på bästa sätt.

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Kemikalieklustret? Varje europeisk stad måste ju ha en konvention uppkallad efter sig.

Anf. 109 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Bara en fråga angående förslaget om att kriminalisera: Gäller det exempelvis också de fartyg som släpper ut olja i havet, alltså när de tvättar och renar sina fartyg?

Anf. 110 Departementssekreterare MARIA ÅHS:

Vi vet inte så mycket mer om det förslag som Dimas nämnt att han ska komma med. När det gäller utsläpp från fartyg ute till havs är det Marpolkonventionen som gäller, och den hanteras av Näringsdeparte-

mentet. Vi tittar dock tillsammans med Näringsdepartementet på om det kan finnas luckor mellan Baselkonventionen och Marpolkonventionen.

Anf. 111 ORDFÖRANDEN:
Marpol är alltså ingen stad?

Anf. 112 Departementssekreterare MARIA ÅHS:
Nej, det är en IMO-konvention om miljöskydd.

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:
Det är alltså FN-systemet som sköter detta? Okej.

Anf. 114 Departementssekreterare MARIA ÅHS:
Ja, inom IMO.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:
Ja, just det, och det är ett ärende i ett FN-organ, om jag har förstått det rätt. Något kan jag i alla fall.

Anf. 116 CARINA OHLSSON (s):
Jag har en ytterligare fråga om fartyg som transporterar farligt avfall, sopor eller vad det nu är. Kan det vara fråga om sådana åtgärder som att man ska kunna hålla kvar fartyg exempelvis i en EU-hamn medan man utreder? Eller det kanske inte har kommit fram vilka åtgärder man kan vidta?

Anf. 117 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):
Det är också en sådan punkt där vi ännu inte vet vad kommissionens förslag kommer att innebära. Men när de frågorna senare kommer upp återkommer vi naturligtvis, och då ska vi också kunna ge mer utförlig information.

Anf. 118 ORDFÖRANDEN:
Vi ska också erinra om EU:s begränsade befogenheter vad gäller straffsatser och sådant. Det är faktiskt fråga om nationella beslut, och vi får därför i hastigheten inte plötsligt utvidga EU:s kompetens hur som helst.

Därmed var diskussionen klar. Det här är ju en beslutspunkt, och jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare till Övriga frågor. Det är bra om miljöministern poängterar ifall det finns något av vikt här. Man behöver ju inte alltid gå igenom varje detalj när någon vill slänga fram en idé, men om det är något som är av betydelse är det viktigt att föra fram, framför allt om det gäller någon position eller så.

Anf. 119 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):
Vi gör bedömningen att det som vi under den här punkten har skäl att nämna är frågan om uteblivet förslag från EU-kommissionen om exportförbud för kvicksilver. Danmark har bett att som en övrig punkt på dag-

ordningen ta upp frågan varför kommissionen dröjer med det utlovade förslaget om ett förbud mot att få exportera kvicksilver från gemenskapen. De har frågat oss om vi är beredda att ge dem stöd, och det kommer vi att göra.

De danska och norska miljöministrarna samt den förra svenska miljöministern skrev i början av september brev till kommissionen där de uttryckte sin oro över att förseningen riskerar att äventyra EU:s position i de förhandlingar inom ramen för FN:s miljöprogram som ska äga rum i februari nästa år.

Jag delar den oro som mina ministerkolleger fört fram. Syftet med ett EU-förbud är enligt strategin framför allt att visa omvärlden att EU går från ord till handling och aktivt vill bidra till en global bindande överenskommelse som minskar riskerna med kvicksilver i världen. Att strategin efterlevs är viktigt också för att komma till rätta med kvicksilverbelastningen här i Sverige. Vi är beroende av att nå överenskommelser på europeisk och internationell nivå, och även av den anledningen är det angeläget att kommissionen allmänt lever upp till sina åtaganden i strategin.

För att gemenskapen ska kunna skaffa sig en stark position i de fortsatta förhandlingarna om åtgärder på kvicksilverområdet, och genom det nå ett genombrott i frågan om ett globalt bindande instrument, är det centralt att förslaget om exportförbud kommer vid rätt tidpunkt i förhållande till styrelsemötet i FN:s miljöprogram.

Jag hoppas att det faktum att frågan nu tas upp på miljørådet sätter tillräcklig press på kommissionen så att vi har ett förslag framme inom några veckor.

Anf. 120 ORDFÖRANDEN:

Låt mig då fråga om innehållet i förslaget. Är det redan tidigare förankrat i nämnden? Det här var ju mer en tidsfråga.

Anf. 121 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Det vi nu gör är att begära att få fram förslaget och därför går det ännu inte att presentera ett innehåll i det. När det kommer blir det en fråga som tas upp på kommande miljöministerrådsmöte, och då kommer jag också att informera EU-nämnden inför det.

Anf. 122 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Min fråga gäller en sakupplysning. Handlar det om all form av kvicksilver, återvunnet och nybrutet?

Anf. 123 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Det lär klargöras när vi så småningom får se förslaget, men i det här läget ska vi passa på den punkten.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Då kan vi väl konstatera att det finns ett stöd för att sätta press för att få fram ett förslag som vi sedan får förhålla oss till vad gäller dess innehåll.

2006/07:4

20 oktober

Anf. 125 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Det är precis den frågan vi kommer att diskutera på måndag. Vi kommer alltså inte att gå in på innehållet utan bara tydligt göra klart att vi vill få fram förslaget.

Anf. 126 ORDFÖRANDEN:

Jag tror nog att EU-nämnden kan vara beredd att stödja regeringen i ambitionen att få fram ett förslag. Sedan får vi, som sagt, förhålla oss till det när vi ser det.

Anf. 127 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Ja, och då återkommer jag med det inför kommande möte.

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:

Det finns ingen punkt under Övriga frågor som är av den vikten? Nej. Hur är det med A-punkter?

Anf. 129 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Vi har i det här läget ännu inte information om ifall det finns några A-punkter och i så fall vilka.

Anf. 130 ORDFÖRANDEN:

Det är ju svårt att förhålla sig till dem om man inte vet att de finns. Ja, miljöministern, det här gick ju raskt.

Anf. 131 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Ja, och jag hoppas att det är ett tecken på fortsatt gott samarbete. Tack ska ni ha!

Anf. 132 ORDFÖRANDEN:

Tack för det.

Innehållsförteckning

2006/07:4

20 oktober

1 § Jordbruk och fiske	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	1
Anf. 3 Departementssekreterare MARCUS ÖHMAN	1
Anf. 4 Departementsrådet STEFAN DE MARÉ	1
Anf. 5 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN	1
Anf. 6 Kanslirådet ANDREAS MATTISSON	1
Anf. 7 Departementsrådet SARA ERIKSSON	1
Anf. 8 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 9 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	2
Anf. 10 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 11 CARINA OHLSSON (s)	2
Anf. 12 JACOB JOHNSON (v)	2
Anf. 13 ULF HOLM (mp)	3
Anf. 14 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	3
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 16 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	4
Anf. 17 KARIN GRANBOM (fp)	4
Anf. 18 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	4
Anf. 19 ULF HOLM (mp)	5
Anf. 20 JACOB JOHNSON (v)	6
Anf. 21 CARINA OHLSSON (s)	6
Anf. 22 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	6
Anf. 23 KARIN GRANBOM (fp)	6
Anf. 24 STAFFAN DANIELSSON (c)	6
Anf. 25 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 26 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	7
Anf. 27 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s)	7
Anf. 28 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	7
Anf. 29 ULF HOLM (mp)	8
Anf. 30 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	8
Anf. 31 ULF HOLM (mp)	8
Anf. 32 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	8
Anf. 33 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 34 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	8
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 36 CARINA OHLSSON (s)	8
Anf. 37 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	8
Anf. 38 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	8
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 40 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	9
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 42 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	9
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 44 ULF HOLM (mp)	9
Anf. 45 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	9
Anf. 46 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 47 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	10
Anf. 48 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	10

Anf. 49	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	10
Anf. 50	ORDFÖRANDEN	10
Anf. 51	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	10
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	10
Anf. 53	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	10
Anf. 54	ULF HOLM (mp)	11
Anf. 55	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	11
Anf. 56	ORDFÖRANDEN	11
Anf. 57	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	11
Anf. 58	Departementsrådet TOMAS DAHLMAN	11
Anf. 59	ORDFÖRANDEN	12
Anf. 60	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	12
Anf. 61	CARINA OHLSSON (s)	12
Anf. 62	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	13
Anf. 63	ORDFÖRANDEN	13
Anf. 64	SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	13
Anf. 65	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	13
Anf. 66	SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	13
Anf. 67	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	13
Anf. 68	Kanslirådet ANDREAS MATTISSON	13
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 70	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	14
Anf. 71	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 72	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	14
Anf. 73	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 74	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	14
Anf. 75	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 76	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	14
Anf. 77	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 78	ULF HOLM (mp)	15
Anf. 79	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 80	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	15
Anf. 81	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 82	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	15
Anf. 83	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 84	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	15
Anf. 85	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 86	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	16
Anf. 87	ORDFÖRANDEN	16
2 §	Miljö	17
Anf. 88	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 89	Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	17
Anf. 90	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 91	Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	17
Anf. 92	ULF HOLM (mp)	18
Anf. 93	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 94	Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	18
Anf. 95	ULF HOLM (mp)	18
Anf. 96	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 97	Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	19
Anf. 98	ORDFÖRANDEN	19

Anf. 99 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	19	2006/07:4
Anf. 100 ORDFÖRANDEN.....	20	20 oktober
Anf. 101 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	20	
Anf. 102 CARINA OHLSSON (s)	21	
Anf. 103 JACOB JOHNSON (v)	22	
Anf. 104 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	22	
Anf. 105 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	22	
Anf. 106 ORDFÖRANDEN.....	22	
Anf. 107 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	23	
Anf. 108 ORDFÖRANDEN.....	23	
Anf. 109 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s).....	23	
Anf. 110 Departementssekreterare MARIA ÅHS	23	
Anf. 111 ORDFÖRANDEN.....	24	
Anf. 112 Departementssekreterare MARIA ÅHS	24	
Anf. 113 ORDFÖRANDEN.....	24	
Anf. 114 Departementssekreterare MARIA ÅHS	24	
Anf. 115 ORDFÖRANDEN.....	24	
Anf. 116 CARINA OHLSSON (s)	24	
Anf. 117 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	24	
Anf. 118 ORDFÖRANDEN.....	24	
Anf. 119 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	24	
Anf. 120 ORDFÖRANDEN.....	25	
Anf. 121 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	25	
Anf. 122 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	25	
Anf. 123 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	25	
Anf. 124 ORDFÖRANDEN.....	25	
Anf. 125 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	26	
Anf. 126 ORDFÖRANDEN.....	26	
Anf. 127 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	26	
Anf. 128 ORDFÖRANDEN.....	26	
Anf. 129 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	26	
Anf. 130 ORDFÖRANDEN.....	26	
Anf. 131 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	26	
Anf. 132 ORDFÖRANDEN.....	26	